

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasi Slovencev v Argentini

Leto LXXXIII | 7. junija 2024 - Buenos Aires, Argentina | Št. 10

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

“Marija Pomagaj, ohrani nam vero in slovenstvo!” 50 LET SLOVENSKE CERKVE MARIJE POMAGAJ

“ŽELJA PRETEKLOSTI – POGOJ BODOČNOSTI”
Tako je zapisal 26. maja 1974 ob blagoslovtvi cerkve Marije Pomagaj v Buenos Airesu, delegat za dušno pastirstvo v Argentini, msgr. gospod Anton Orehar.

ŽELJA: postaviti spomenik hvaležnosti Bogu in Mariji za rešitev našega življenja in vere.

POGOJ: naj bo spominska cerkev Marije Pomagaj klicar k stanovitnosti v veri in krščanskem življenju.

Letos je minilo 50 let, zato smo se Slovenci v Argentini, posebno v Buenos Airesu skupno pripravili za slavni jubilej.

Za duhovno pripravo na ta praznik je duhovnik gospod Robert Brest pripravil devetdnevno. Vsak dan nam je razlagal o pomenu cerkvene stavbe in vseh predmetih v njej: o križu, krstnem kamnu, ambonu, oltarju, prtju, tabernaklju, zvončkah, relikvijah, spominski steni, o sliki Marije Pomagaj in o grobnici. Vsako razmišljanje smo koncali s primerno molitvijo in Marijino pesmijo.

Prvi dan devetdnevne je gospod R. Brest razložil pomen cerkvene stavbe in tako citiral škofa dr. Gregorija Rožmana, ko je 25. novembra 1956 blagoslovil kapelo inčasne prostore v Slovenski hiši: “...Tako bo enkrat tudi v Buenos Airesu stala cerkev in dvorana, če bomo držali skupaj”.

Po osemnajstih letih, leta 1974, so se uresničile te besede.

Ob razlagi cerkvene stavbe in 50. jubileju je gospod Brest posebno poudaril spomin in zahvalo vsem, ki so to cerkev želeli, jo gradili, vzdrževali, darovali svoje moči in sredstva in za vse tiste, ki so jo z molitvijo posvečevali.

Marija vse k Tebi hiti....

Nebeška Mati, danes, 26. maja smo spet prihiteli k Tebi, da se skupno zahvalimo za 50 let obstoja tega svetišča, posvečenega Tebi, Marija Pomagaj.

Že od daleč se je slišal zvonček, ki nas je klical k češčenju presvetega Rešnjega Telesa, s katerim smo začeli nedeljsko slavlje. Sledila je molitev častitljivega dela rožnega venca, ki so ga birmanci molili naprej pod vodstvom gospe Julke Furlan in gospe Lučke Oblak Čop. Moški zbor je vodil pete litanije Matere Božje in Marijine pesmi.

Po litanijah je bila slavnostna koncelebrirana sveta maša. Začela se je s prihodom zastav, ki so jih nosili dijaki Srednješolskega tečaja ravnatelj Marka Bajuka, nato ministrantov, nadškofa v Corrientesu, msgr. Andreja Stanovnika OFM Cap., škofa v Santiagu del Estero Vinka Bokaliča CM, in delegata Dušnopastirstva Argentini, gospoda Franca Cukjati. Darovali smo jo za naše pokojne delegate slovencev in dušnega pastirstva v Argentini, naše globoke, pravoverne, predane in svetniške duhovnike: msgr. Antona Oreharja, dr. Alojzija Starca, msgr. Jožeta Škerbca, msgr. dr. Jureta Rodeta, za vse žive in pokojne dobrotnike cerkve Marije Pomagaj in Slovenske hiše ter za vse pokopane v njej.

Oltar je krasil prt, ki ga je uvezla gospodična Anica Mehle, in šopki rož, delo gospe Marije Zurc in gospe Gabrijele Bajda Križ.

Pri sv. maši je pel Slovenski zbor iz San Martina, pod vodstvom gospe Lučke Marinček Kastelic, ki je nadomeščala zborovodkinjo gospodično Ariano Žigart.

Gospod nadškof, msgr. Andrej Stanovnik, nas je v pridigi nagovoril: “...danes se želimo spomniti vseh, ki so omogočili to svetišče in se jim zahvaliti, ker so bili poslušno sredstvo Svetega Duha, ki je tisti, ki navdihuje vsako dobro delo. Naš spomin postane tako večni vir hvaležnosti za celotno slovensko skupnost, osvetljuje in osmišlja sedanji čas in postane upanje ljubezni in miru za prihodnje generacije.”

Zato in v tem pomenu so bili bralci beril in nosilci darov posebno izbrani. Prvo berilo je brala gospa Meta Debeljak Vombergar, žena pokojnega arhitekta Jureta Vombergarja; psalm, gospod Andrej Grohar, sin mizarja in dolgoletnega sodelavca pokojnega gospoda Naceta Groharja; drugo berilo je brala gospa Majda Tomažin Bukovec, žena umetnika pokojnega gospoda Ivana Bukovca in prošnje gospodična Lucija Ayerbe Rant, vnukinja, hčerka in predstavnica podjetnikov in enega od velikih

podjetij, ki so sodelovali pri gradbenih delih.

Darove so nesli na oltar gospa Janika Eiletz in mož, hčerka pokojnega arhitekta Marjana Eiletza, gospa Tildi Štefe, hčerka gradbenika in sodelavca pokojnega gospoda Jerneja Štefeta in Mora Čeč, vnukinja in hčerka družinske Tiskarne Vilko Čeč, ki je v imenu mladine nesla šopek rož in duhovni šopek.

Otroci iz osnovnih slovenskih šol so naslikali, pobarvali in predstavili v maketah kar jim je gospod Robert povedal o cerkvi in njenih predmetih. To so tudi položili pred oltar, nato pa razstavili v ogled vsem na hodniku pred dvorano.

Po obhajilu je zadonela pesem “Hvala večnemu Bogu” v čast in slavo, hvalo in zahvalo našemu nebeškemu Očetu.

Gospod delegat Franci Cukjati se je ob koncani maši vsem lepo zahvalil.

Gospa Andrejka Vombergar Štrfček nam je na kratko orisala potek zasnove, gradnje, izdelave, blagoslovite in posvetitve naše cerkve.

Povezavo med mašo je smiselno in izbrano napisala ter brala gospa Tatjana Modic Kržišnik. Za dobro organizacijo in potek med mašo so poskrbeli mežnar gospod Jože Oblak, gospa Nevenka Godec Zupanc in gospod Aleks Zupanc.

Drugi del praznovanja se je nadaljeval pred dvorano z razstavo otroških del, za kar so poskrbele njih učiteljice in voditeljice, nato pa v dvorani škofa Gregorija Rožmana, z akademijo v besedi in pesmi. Pred odrom je dvorano krasila največja na platnu narisana slika Marije Pomagaj. Ta meri tri metre v višino in dva v širino in letos praznuje 40. obletnico odkar jo je umetnik, pokojni gospod Stane Snoj, upodobil. Za šopek rož pred sliko je poskrbela gospa Paula Petek Zupanc. Za luči in zvok gospod Aleks Šuc.

Povezavo je spisala in brala gospa Tatjana Modic Kržišnik. Najprej so nas pozdravili in nagovorili delegat gospod Franci Cukjati, škof gospod Vinko Bokalic, predsednik Zedinjene Slovenije inž. gospod Jure Komar in gospod Igor Šef, kot predstavnik slovenskega veleposlaništva v Argentini. Gospod inž. Jure Komar in gospod Igor Šef sta delegatu gospodu Franciju Cukjati izročila spominski priznanji.

Slovenski pevski zbori iz različnih okrajev velikega Buenos Airesa, so nam ubrano zapeli lepe slovenske Marijine pesmi.

Zbor iz Ramos Mejije pod vodstvom profesorice gospe Diega Pereza in orgljanjem profesorice gospe Andrejke Selan Vombergar, je zapel: Dajte mi zlatih strun - Franz Engelhart; Mehko čez hrib in plan - Lojze Mav; Večerni zvon - Ignacij Hladnik.

Slovenski moški zbor pod vodstvom gospoda Matjaža Rožanca je zapel: Mati moja venec pletem - Lojze Mav; Tebe zbrali smo Devica - Angelika Hribar; Večerni zvon - Fran Ferjančič; Cvetke trgam - Andrej Vavken.

Mešani pevski zbor San Justo pod vodstvom profesorja gospoda Diega Pereza in ob spremljavi na orglah profesorice gospe Andrejke Selan Vombergar je zapel: Zdrava Marija - Jacob Arcadelt; Sonce že zahaja - Josef Gruber; Mati moja venec pletem - Lojze Mav (solo: gospodična Veronika Malovrh).

Zbori so na koncu združeno zapeli: Marija Pomagaj - Josef Gruber (solo: gospodična Veronika Malovrh in gospa Marjana Poznič Mazieres)

Radostno razpoloženje se je ob izvrstni zakuski in postrežbi potegnilo pozno v popoldan, za kar so poskrbele žene, možje in mladina iz vseh slovenskih domov.

Da pa vse to ne bi šlo v pozabo je za v spomin vse poslikal gospod Matjaž Godec.

Vse je potekalo v lepo pripravljenih in okrašenih prostorih, najsi bo cerkev, dvorišče, vrt in dvorana. Vidna je bila dobra organizacija dobave, kuhinje, peke, postrežbe in posprave. Skupno in enotno delo ter sodelovanje sta se tako prepletala in vpletala v zlato vez v ta namen darovanih molitev rožnih vencev, žrtev in svetih maš. Najlepša hvala in zahvala vsakemu, ki je pripomogel da je praznik tako lepo uspel.

Zahvale vredno je objavljane in vabljenje v časopisih, internetnih straneh in aplikacijah, kar je omogočilo hitrejšo in popolnejšo povezavo in udeležbo.

Naj v bodrilo vsem zvenijo besede škofa dr. Gregorija Rožmana in msgr. Antona Oreharja: “Še naprej držimo skupaj, stanovitni in zvesti v veri, krščanskem ter slovenskem življenju za naslednjih 50 let!”

Naj dobri Bog po Mariji Pomagaj, patroni naše cerkve, vsem bogato povrne!

Prof. Alenka Magister

“Marija Pomagaj, ohrani nam vero in slovenstvo!” 50 LET SLOVENSKE CERKVE MARIJE POMAGAJ

PRIDIGA NADŠKOFA ANDREJA STANOVNIKA

Buenos Aires, 26. maj 2024
Danes smo se zbrali okoli oltarne mize, da bi obhajali evharistijo in se v tem lepem evharističnem kontekstu zahvalili Bogu za petdesetletnico nastanka tega svetišča, posvečenega Mariji Pomagaj. Včeraj so v Sloveniji obhajali praznik Marije Pomagaj, h kateri se Slovenci že 210 let zatekajo na Brezje. Z našim dogodkom želimo spoštljivo približati obraze in imena tistih ki so omogočili to svetišče s to lepo marljansko pobožnostjo, in se jim zahvaliti, ker so bili poslušno sredstvo Svetega Duha, ki je tisti, ki navdihuje vsako dobro delo. Naš spomin postane tako večni vir hvaležnosti za celotno slovensko skupnost v Argentini; osvetljuje in osmišlja sedanji čas; in postane upanje ljubezni in miru za prihodnje generacije.

Postavimo naše praznovanje jubileja v obzorje slovesnosti Svete Trojice, ki jo Cerkev danes obhaja tako, da nas vabi k obnovi velikonočnega veselja v kontemplaciji Boga, ki je odprta in prevladujoča ljubezen, ki nas budi k življenju, kliče v neizmerno veselje, nas spominja da smo ljubljene, in nas pošilja, da postanemo skladne in pogumne priče te ljubezni v vsakdanjem življenju. Ker se zavedamo, da sami z lastnimi močmi ne moremo

storiti ničesar, da bi hodili v to smer, nas je Bog navdihnil s prelepo posvetitvijo Marije Pomagaj. Zato ga danes ponovno prosimo in rečemo: »Marija Pomagaj, ohrani nam vero in slovenstvo«. In ona odgovarja na našo prošnjo tako, da nas približa Jezusu, da se po njem, z njim in v njem naučimo biti sinovi in bratje, hvaležni za lepo versko in kulturno dediščino, ki jo prejemamo od naših starejših, da jo uresničujemo v zvestobi in lepoti, tako da postane vedno bolj pregleden odsev Svete Trojice.

Božja beseda, ki smo jo pravkar oznanili, je previdnostna za osvetlitev našega jubileja. V evangeliju (Mk 28,16-20) vstali Jezus svojim učencem sporoča dve zapovedi in eno obljubo. Najprej jim naroči, naj krstijo vse narode v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha, potem pa jim naroči, naj učijo in izpolnjujejo vse, kar jim je zapovedal; nato pa jim obljubi svojo bližino do konca časov. Besede, ki smo jih slišali v prvem berilu v luči teh zapovedi in Jezusove obljube, danes dobivajo globok pomen za naš jubilej. Pravzaprav Bog nagovarja svoje ljudstvo z besedami: »Spoznaj torej danes in premišluj v svojem srcu, da je Gospod edini Bog v nebesih in spodaj na zemlji; drugega ni. (...) Da boste srečni vi in vaši otroci za vami«.

In potem nas sveti Pavel (Rim 8,14-16) opominja, da od tega Boga, ki hrepeni po naši sreči, prejmemo Duha, ki se združuje z našim duhom in nam daje vzklikati Abba, Oče!

Ta vera, ki jo veselo in prepričani izpovedujemo, je vesel spomin, ki ga prejemamo od naših prednikov. Naš prelepi tempelj je kraj, kjer se stekajo mnoga desetletja vere, ki so jo živeli in prenašali naši starši in stari starši, pridobljena s požrtvovalnostjo in nesebično predanostjo. Tesno so jih spremljali duhovniki, s katerimi jim je pred petimi desetletji končno uspelo slovesno otvoriti to svetišče. Tukaj je tempelj, kjer slavimo svojo vero, in tukaj je tudi hiša-dom, kjer ta vera postane kultura, usklajena z lastnimi edinstvenimi značilnostmi, ki se sestavljajo iz najplemenitejših slovenskih in argentinskih lastnosti. Kako prelepa je ta sinteza, ki nam jo ponuja ta tempelj in dom, da živimo in odgovorimo na poslanstvo, ki nam ga je Bog zaupal.

Spomin in korenine, preteklost, za katero je treba biti hvaležen; korenine in krila, sedanjost, ki izziva našo ljubezen in svobodo, prihodnost pa polni z upanjem. Kako pomembno je negovati in polepšati dediščino, ki smo jo prejeli! »Ker navsezadnje sem razumel, da tisto, kar cveti na drevesu, živi na tem, kar je v njem zakopano,« sklene

globoka pesem Francisca Luisa Bernárdeza. Naše najgloblje korenine so vkopane v srečanju z živim Jezusom Kristusom, v katerem smo bili utopljeni s krstom in s katerim smo bili prerajeni v novo življenje. Naj drevo življenja vsakega posameznika in skupnosti razširi svojo cvetočo krošnjo v hvaležno priznanje za neprecenljivo dediščino, ki smo jo prejeli; naj cveti v delih ljubezni, bratstva in miru z vsemi, še posebej z najbolj ranljivimi in nezaščitenimi v družbi.

In naj nas Marija Pomagaj, ki drži Jezusa v naročju, spremlja na poti k vedno tesnejšemu srečanju z njim, nas uči biti njegovi misijonski učenci in naj skrbi za vse nas, še posebej za nove rodove. Kakor so nas učili naši predniki, jo tudi danes prosimo: »Marija, pomagaj nam sleherni čas, na tebe se ozira vsak izmed nas, Marija, vse k tebi hiti; Marija pomagaj nam ti.« Amen.

TAKO JE NASTALA SPOMINSKA CERKEV MARIJE POMAGAJ

V nedeljo, 26. maja 1974, je bilo blagoslovljeno, v našem osrednjem domu v Buenos Airesu naše narodno svetišče, slovenska cerkev Marije Pomagaj. Končno se je uresničila dolgoletna želja duhovnikov in slovenskega naroda v Argentini.

Načrt se je pričel snovati nekaj let prej.

Ob Božiču leta 1971 je msgr. Anton Orehar blagoslovil temeljni kamen nove gradnje, ki je bila v dobrih dveh letih uresničena.

Msgr. je naročil arh. Marjanu Eiletzu naj naredi načrte za slovensko cerkev, dvorano in šolske prostore.

Arhitekt je zasnoval projekt cerkve v obliki pahljače in tako dosegel dogovorjeni prostor primeren za manjše in srednje bogoslužne obrede. Za večje skupinske maše je arhitekt predvidel zložljiva vrata, da se lahko po potrebi cerkev podaljša v dvorišče in tako podvoji število vernikov.

Msgr. Orehar je posebno želel, da čim več slovenskih umetnikov sodeluje pri notranji opremlitvi cerkve.

O tem je arhitekt takole napisal:

“Vsi člani ekipe, globoko slovensko čuteči, a življensko zasidrani v južno-ameriški realnosti smo v popolnoma svobodni kreaciji vdihnili v to cerkev vsak svoje doživljanje slovenstva in religioznosti...”

Oltar je center cerkve. Železobetonski stebri, se stekajo v centralni točki nad oltarjem in se stapljajo v mogočen steber na katerem visi podoba križanega, mojstrsko delo Ivana Bukovca.

Med Blagoslovitvijo. Pogled na del občinstva. V prvih vrstah botri.

Ko so snovali cerkev je bila ena najpomembnejših točk spominska stena. Arhitekt si je zamislil steno kot prikaz viharja, vojne vihre in drugih strahot. Prikazan je vihar v obliki razbesnelih oblakov. Nad tem viharjem plavajo angeli, narejeni iz zvitega železa, ki kot duše padlih žrtev prosto plavajo proti Križanemu. Slikarki Bari Remec je povedal to idejo in ona si je zamislila te anjele. Naredila je risbo, ki jo je arh. Jure Vombergar projiciral na steno in nato v naravni velikosti narisal anjele, ki jih je potem kovač (Viktor Hribar) izdelal v železu. Angeli imajo na svojih oblekah vsak drugačen motiv, ki ima tudi svoj pomen: prvi križe (ki predstavljajo smrt), drugi srca (ljubezen do domovine), tretji rože (milosti) in četrti lovorjeve lističe (ki pomenijo zmago in glorio).

Manjkala je še globoka versko spravna misel. In za to so se obrnili na dr. Tineta Debeljaka.

Njegova misel, strnjena v kratki frazi, nas vsakokrat, ko stopimo v to cerkev, globoko presune in vabi k molitvi:

*Glejte jih, duše slovenskih žrtev vojne, revolucije, prisilnih vrnitev, izgnanstva!
»Spominjaj se nas!« vpijó iz onstranstva.
Za mrtve ne bodi mrtev! Moli za pokojne!*

Na isto spominsko steno so postavili 14 postaj križevega pota (tudi delo Ivana Bukovca) kar pomeni zvezo Kristusovega križevega pota in vseh izseljencev, kot sad prestanega trpljenja.

Na steni proti desni strani visi podoba Brezjanske Matere božje, ki je zavetnica cerkve. Podobo je naredil Marjan Koritnik.

Za izdelavo tabernaklja se je arhitekt spet obrnil na slikarko Bari Remec, ki si je zamislila skupino desetih rožnih cvetov, (ki naj bi predstavljale 10 božjih zapovedi in milosti, ki nam jih Bog daje) iz lesa izrezanih (delo Ivana Bukovca) in enako kot vrata prevlečena z zlatimi lističi. V sredino teh cvetov je Bara dala vdlati temne koščke izklesanih kamnov, ki jih je prinesla iz indijanskih naselij v okolici

BLAGOSLOVITEV. Msgr. Anton Orehar, ob asistenci številnih slovenskih dušni pastirjev, blagoslovlja slovensko cerkev v Buenos Airesu

Tilcare, na severu Argentine. Ta značilnost predstavlja neko integracijo evropske kulture z avtohtonim indijanskim izročilom.

V brošuri izdani ob priložnosti blagoslovitve je arhitekt še dodal:

“V ekipi gradbenega odbora, s katero sem se tedensko sestajal, sta poleg msgr. Oreharja sodelovala zlasti Jernej Štefe in France Bidovec.

Moja ožja sodelavca, katerima sem dolžan iskreno zahvalo, sta bila: ing. Milan Ecker in arh. Jure Vombergar. Prvi je izdelal statični račun, drugi pa je sodeloval pri različnih etapah cerkvene notranje opreme. Tako sva skupno zamislila spominsko steno, oltar, ambon, krstni kamen in tabernakelj. Vsem tem elementom je nato Jure Vombergar kot likovni arhitekt dal dokončno obliko. Prav tako je izdelal po svoji zamisli vse vitraže in okvir Marije Pomagaj.”

Delo je potekalo nepretrgoma dve leti in pol in končno je prišel dan predviden za svečan praznik.

Msgr. Anton Orehar je med sveto mašo, pri kateri je somaševalo 12 duhovnikov, in pri polni cerkvi vernikov, zmolil blagoslovljeno molitev, po kateri je bila naša slovenska cerkev v Argentini posvečena Bogu, da v njej posebej slavimo Boga in Njegovo Mater in v njej kot udje slovenskega naroda razvijamo svoje cerkveno življenje.

Med svojim nagovorom je tako dejal zbranemu ljudstvu:

»Naj bo ta cerkev naše slovensko narodno svetišče, v katero je dostop vsakemu prost, katera je zgrajena za vse, ki imajo vero in ki imajo upanje in ljubezen do Boga, ter zaupanje do Matere Božje.«

Dve kitici posvečeni zavetnici Cerkve, Mariji Pomagaj, je Dr. Tine Debeljak dodal k svoji pesmi Brezjanski Romar in sta bili zloženi prav za to priložnost:

*Mi smo k srebrni reki
rešili se v valovja oseeki
dober veter tu piše.
Zložili smo Marijo v svetišču,
zgrnili se k njej k ognjišču
v cerkvi Slovenske hiše.*

*Kraljica Slovenske skupnosti!
Ob Tebi, polna zaupnosti,
nam odpre naj se nova zgodovina:
za rajne – nenehna molitev,
za žive – odločitev in posvetitev:
BODI NAM TI – DOMOVINA!*

AV

Viri:

Brošura: Slovenka hiša in cerkev Marije Pomagaj, Bs.As ob blagoslovitvi 26.maja 1974 M.Eiletz, Moje domobranstvo in pregnanstvo. (Celje 2000)
Svobodna Slovenija št.22 30.05.1974

“LEPA SI, LEPA SI, ROŽA MARIJA” | *Romanje k Mariji Pomagaj v Mendози*

V nedeljo, 26. maja, smo romali k Mariji Pomagaj v svetišče Schoenstatt. Pri nas je navada, da se zberemo v Parque Benegas in od tam odhodimo v procesiji. Letos smo opustili hojo ker smo se prebudili v dežju in mrazu, zato smo namesto procesije pričeli v dvorani svetišča z rožnim vencem. Lepo število otrok, mladine in odraslih v narodnih nošaj se skozi celoten program lepšalo podoba Marije Pomagaj, ki je bila enkratno okrašena.

Spremljal in organiziral je celoten program romanja g. Robert Brest, ki je v ta namen prispel v Mendozo za več dni. Obiskal je tudi bolnike in ostarele brate in jim podelil zakramente. Že v četrtek, petek in soboto smo imeli v Domu pripravo na romanje, duhovno obnovo, molitev rožnega venca, sv. mašo s češčanjem sv. Evharistije. Vse dni nas je spremljal naš dušni pastir g. Janez Cukjati.

Pri sv. maši peli smo Marijine pesmi, saj jih imamo Slovenci v obilju (prišlo mi je v spomin, s kolikimi znamenji in Marijinimi kapelicami je posipana dežela moj starih staršev, ki sem jo pred kratkim z možem obiskala). Posebno otroci so bili ganjeni, ko jim je g. Robert posebno pridigal s svojo priljubljeno karizmo.

Po končani službi Božji smo se družine pripravile za kosilo v dvorani “a la canasta”, lepi odmor za pogovore in izmenjavo kulinarčnih dobrot in sladke kapljice vina. Kljub deževnemu dnevu so se otroci igrali po parku, tako da veselja je bilo še in še....

Popoldanska procesija se je razvila v hrib s križem na čelu, ministranti, zastave, podoba Marije Pomagaj, otroci, mladina Najsveteiše, narod. Molili smo rožni venec in peli do kapelice na vrhu hriba. Nato smo opravili molitve in romali navzdol, ponovno z isto gorečo vdanostjo.

Sledile so v dvorani pete litanije, ki so vodili fantje v spremstvu harmonike. Da ne pozabim: številne družine so opravile devetdnevnicu v pripravo na romanje in posvetitev Mariji. Ob koncu, ko smo skupno zapeli Marija skoz' življenje, so bile družine obdarovane s spominsko podobico in svečo.

Končali smo doživeto, srečno in veselo romanje s slovensko in argentinsko glasbo, harmonika in kitara sta prišli na dan, kakor tudi okusno pecivo.

Gospod Robert je v petek, 24. maja, obiskal privatno šolo Colegio Esloveno Anton Martin Slomšek, ravno na dan Marije Pomagaj na Brezjah, podal prisrčen pozdrav voditeljem, učiteljem, učencem in velikemu številu navzočih staršev ter zaključil z molitvijo, Zdrava Marija milosti polna.....

V soboto, 25. maja, na državni praznik, je g. Robert obiskal tudi sobotno slovensko šolo

Sv. Bratov Cirila in Metoda, navdušil posebno otroke in mladino kot pripravo na romanje, voditelje pa opogumil, naj vztrajajo pri radodarnem delu.

Zahvalim se g. Robertu Brestu za ploden petdnevni obisk ter želim, da se kmalu ponovno vidimo.

Milena Šmon

Črna mrtva ZA POBITE SLOVENCE

MISSA PRO DEFUNCTIS

DIES IRAE, DIES ILLA -

Mrtvaški pohod

Čez zemljo slovensko klenkovček poje -
edini zvon,
Angel Smrti je povlekel nanj in ne vemó,
kdaj neha.

O naša mrtvaška parada: koraka za bataljo-
nom bataljon
brez vojaških pesmi, brez fantovskega
smeha,

le rane nam zelené po telesu kot rožmarin
in majaron,
roka pa kri stiska krčevito -
rdečega nageljna razcvelo kito,
vijočo se - kot z okna deklet - od roke k travi...

O molek krvavi:
skoz prste spuščamo kapljo za kapljo
- Češčene Marije -
jagoda za jagodo pada - solza - Očenaš -
na pot,
da se razbije
in razlije
v lišaj,
med korenine
trav
in
kopriv -

... ki je krvavi pot potil...

Kdaj
mine
hod
bolečin,
korakajoč
v noč
človeške Jeze?

Nóge nam stiskajo trdnejše veze
kot srca, ki so prazna in pusta
in žejna usmiljenja kot vodé naša usta;
stopamo - vojščaki slepooki -
v les globok ob slepi roki,
daleč pred nami beže srne,
noge režemo ob kamenje, hrbte ob grmovij trne,
kot bič nas kajnovska kletev udarja in psuje,
vlačuga nam smrdljivo v obraz pljuje,
ves sem krvav in do tal vpogljiv -

... ki je bičan bil...

V gošče zavija naš mrtvaški voj,
grmovje nam čez pot ponuja bodice
kot Veronika prt, da nam obriše lice,
na vsakem trnu in listu je naš krvavi znoj,
mesec ga pije kot pošast velika -
vsak čas bo pijan, kako čudno mežika! -
kovač v njem ogromno kládivo dviga,
zdaj, zdaj bo palo nad našo glávo:
bledica obraza se nam v vročico razžiga...
zdaj srp je - vsak hip z njim čez nas zamahne -
vročica z lic nam v led okrog srca splashne...
tako stopamo goreč skoz bodičasto goščavo -
trn se nam je krog senc ovil -

...ki je s trnom kronan bil...

Koraka bataljon za bataljonom vse viš
in od vseh strani slovenske dežele-
v Loko, Hrastnik, Teharje in Celje,
Podutik, Prevalje, kraške fojbe in Kočevski Rog...
in pred vsemi gre na križ razpeti Bog
in za njim še vsak nosi svoj lastni križ,
nanj razpet že na stran nagiba glávo
za zadnjo pijačo, grenko in krvavo...
ob njem jaše s strojnico partizan,
da mu prebije še srčno stran,
preden bo petélin
za krik peruti stresel-

...ki je težki križ nesel...

Ni več krvi v žili,
je le še pélin -
Bog se usmili! -
je le še sokrvca,
bleda kot jeklena vrvca,
ki z bodicami nas v kosti reže -
o, ni več žica jeklena,
je le še struja ledena,
ki skozi mene drvi
v vso brezčutno otrplo vrsto
in nas v Eno
veže
skozi kosti.

O, smo le mrtvaški voz
pod udarcem enega biča

z eno samo krsto
za enega mrliča
desettisoč mož...

Skoz gozd gre stokanje pridušeno...

Zdi se mi, da čuk nekje viče.

Netopir se med drevesi sprehaja...

Partizan nas priganja, kot da pes laja.

Iz daljnih vasi petelin prvič zakliče...

Pa to se nas nič več ne tiče:
ah, tako mládi!
in čakamo, da pod nógo nam odpró se
prepadi
in bom kot Bog na križu zavpil:
Dopolnjeno!
O!!

... ki je križan bil...

In razklala se bo Golgota od grmóta
in pod zadnjo postajo križevega pota
se mi udrl bo glen
in bom -

...v grob položen...

KOLEDAR

8. junija ob 19:30

Praznik presvetega Rešnjega telesa, cerkev Marije Pomagaj v Slovenski hiši

15. junija

Poslovilni večer RAST LIII

16. junija

Očetovski dan

22. junija

Praznik ob Dnevu državnosti v Slovenski hiši

23. junija

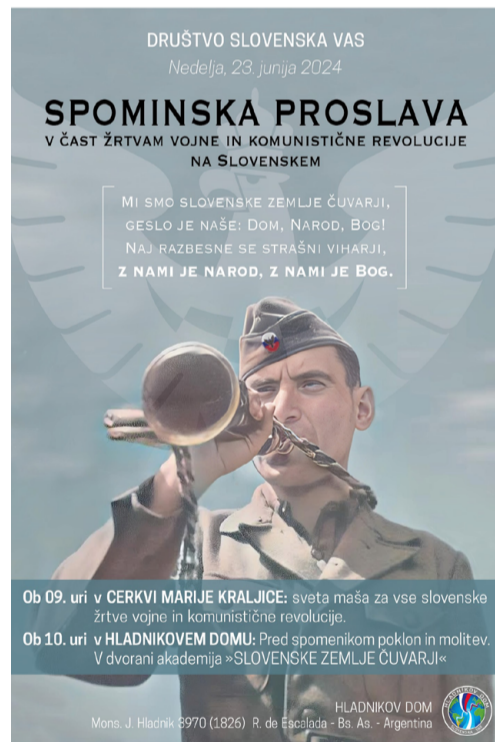
Domobranske proslave po domovih

7. julija

Koline v Hladnikovem domu

ZAHVALA

Za gmotno podporo se zahvalimo NN iz Olivosa. Bog povrni!

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

CERKEV

»Preteklo nedeljo smo Slovenci doživeli enega izmed najvažnejših dogodkov v zgodovini naše skupnosti. Ta dan je bilo blagoslovljeno v našem osrednjem domu v Buenos Airesu naše narodno svetišče, slovenska cerkev Marije Pomagaj v Buenos Airesu. Morda danes niti ne moremo pravilno oceniti važnosti tega dogodka in celotnega pomena, ki ga ta cerkev ima za nas, in vlogo, ki jo bo svetišče igralo v našem sedanjem in bodočem življenju; življenju vsakega posameznika, naših družinskih skupin, pa tudi celotnega slovenskega naroda, katerega nedeljiv ud je tudi naša narodna skupnost v Argentini«. Tak je začetek poročila Svobodne Slovenije o blagoslovitvi cerkve Marije Pomagaj pred 50 leti. Na slavnostni blagoslovitvi se je zbrala velika množica Slovencev iz cele Argentine, na blagoslovitev so pa prišli tudi iz Severne Amerike, Nemčije in Anglije. Cerkev je blagoslovil msgr. Anton Orehar, z njim pa je sodelovalo še dvanajst slovenskih duhovnikov. Ko se je začela gradnja cerkve je msgr. Orehar v pogovoru s Svobodno Slovenijo povedal: »Storimo vsi vse, da bi ta cerkev in blagoslovitev postali čimprej resničnost. Da bi v tem vmesnem času vsi čimbolj razumeli pot-

rebo te cerkve, simbol naše zahvale Bogu po Mariji in naša prošnja za pomoč, da ne samo ostanemo stanovitni, temveč napredujemo v zvestobi naši krščanski veri ter narodni zavesti in ohranjamo živ in spoštljiv spomin našim žrtvam, ki so padale za nas in našo svobodo. Dan blagoslovitve naj bi bil začetek nove dobe našega upanja in skupnega dela vse slovenske družine v Argentini, ki naj ima tukaj svoje najmočnejše središče!«

Po petdesetih letih je nedvomno, da je cerkev Marije Pomagaj še vedno najmočnejše središče slovenske skupnosti v Argentini.

Kaj pa povedo pregovori o cerkvi?

- **V majhni cerkvi je majhen svetnik velik.** (slovenski pregovor)
- **Hoditi za Jezusom pomeni hoditi z njim v občestvu Cerkve. Ne moreš mu slediti sam.** (papež Benedikt XVI)
- **Kdor gre z usti v cerkev in pusti srce v krčmi, je njegova molitev kot oreh brez jedrca.** (nemški pregovor)
- **Cerkev ni ne kino, ne bar, ne gledališče – ampak Kalvarija. V njej je pomlad pomlad, poletje poletje, jesen jesen in zima zima.** (Arhitekt Jože Plečnik)

• **Sod vina zmore več čudežev kot cerkev, polna svetnikov.** (italjanski pregovor)

• **Cerkev zahteva, da ob vstopu vanjo snamemo klobuke, ne glave.** (Gilbert Keith Chesterton, angleški pesnik, pisatelj in filozof)

• **Prava mošeja je tista, ki stoji na dnu duše.** (arabski pregovor)

• **Vojna prazni cerkve in polni pokopališča.** (nemški pregovor)

• **Ljubi to Cerkev, ostani v tej Cerkvi, bodi ta Cerkev.** (sveti Avguštin, cerkveni učitelj, škof, pisatelj in filozof)

• **Slaba je cerkev, v kateri ni pridige.** (slovenski pregovor)

Za konec pa še argentinski pregovor v španščini (če ga prevedem, izgubi smisel):

• **Le dicen iglesias abandonada: no tiene cura.**

Izbral: Jože Jan

EVROPSKE VOLITVE TER POSVETOVALNI REFERENDUMI:

Evtanazija, preferenčni glas in konoplja

Nedelja, 9. junija 2024, bodo v Sloveniji potekalo kar več glasovanj:

EVROPSKE VOLITVE, za izvolitev 9 slovenskih poslancev v Evropski Parlament. Za poslanske sedeže se potegujejo stranke:

- 1) GIBANJE SVOBODA
- 2) SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA - SDS
- 3) VESNA – ZELENA STRANKA
- 4) DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE – DESUS IN DOBRA DRŽAVA
- 5) SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA - SLS
- 6) NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKI DEMOKRATI
- 7) LEVICA
- 8) ZELENI SLOVENIJE
- 9) SOCIALNI DEMOKRATI - SD
- 10) DRŽAVLJANSKO GIBANJE RESNI.CA
- 11) NIČ OD TEGA, STRANKA PRILAGOJENA VSAKEMU, UTEMELJITELJICA NIČODTEGA-IZMA, KI ZDRUŽUJE VSE-IZME V ZNANIH IN NEZNANIH DIMENZIJAH STVARSTVA, NAJBOLJŠE, NAJBOLJ USPEŠNE, NAJBOLJ ZELENE, RDEČE, MODRE, ČRNE IN RUMENE

STRANKE VSEH ČASOV IN ONKRAJ ČASA, TER ZAČETNICA NIČODTEGAIZMA PO VSEM SVETU

Način glasovanja:

- osebno v prostorih Veleposlaništva Republike Slovenije
- z izpolnjenim volilnim gradivom, ki ga oddate na Veleposlaništvu do dneva glasovanja; prejete glasovnice so prazne, vanje je treba zapisati ime izbrane stranke oz. kandidata

Med kandidati izbrane stranke lahko izberete enega in mu oddate svoj preferenčni glas s tem, da obkrožite njegovo ime na glasovnici oz. ga vpišete v prazno glasovnico

REFERENDUMI, na katerih bomo Slovenci odločali o štirih referendumskih vprašanjih, in sicer:

- »Ali ste za to, da se sprejme zakon, ki bo urejal pravico do pomoči pri prostovoljnem

končanju življenja?«.

• »Ali ste za to, da se za volitve poslank in poslancev v Državni zbor Republike Slovenije uvede preferenčni glas, ki bo zagotovil odločilen vpliv volivcev na izbiro poslanca?«.

• »Ali naj Republika Slovenija na svojem ozemlju dopusti gojenje in predelovanje konoplje v medicinske namene?«.

• »Ali naj Republika Slovenija na svojem ozemlju dopusti gojenje in posedovanje konoplje za omejeno osebno rabo?«.

Volivec glasuje tako, da na glasovnici obkroži besedo »ZA« ali besedo »PROTI«.

Način glasovanja:

- osebno v prostorih Veleposlaništva Republike Slovenije
- če ste se pravočasno prijavili in če pravočasno prejmete gradivo tudi po pošti oz. z izpolnjenim gradivom, ki ga lahko oddate na Veleposlaništvu do dneva glasovanja

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

SLAR
CÁMARA DE COMERCIO
ESLOVENO ARGENTINA

BAJDA s.r.l.